

helt Form. — Forslaget under Nr. 49 behøver jeg ikke nærmere at gaa ind paa. — Forslaget under Nr. 51 er en Følge af, at vi have en Bestemmelse derom i vor nye § 12 og ligeledes Ændringsforslag under Nr. 63. Med Hensyn til de mellemliggende Forslag, som ere stillede af Mindretallet under Nr. 27, gjentager jeg, at vi selvfølgelig fra vor Side subsidiært stemme for disse Ændringsforslag; det er de Ændringsforslag, jeg før nævnte. De gaa ud paa at hævde den ene Gjenindkaldelse mod de to. — Ændringsforslaget under Nr. 63, stillet af Flertallet under Nr. 4, gaar ud paa at udstemme den Bestemmelse, der fra Ministerens Side er forlangt, og som hævder Bemyndigelsen til aarlig at tage Leirterrainet i Benyttelse. Det er vistnok forskjellige Motiver, der have ledet det saaledes fremkomne Flertal. For vort Bedkommende er allerede det Motiv nok, at vi overhovedet ere imod Leirsamlinger; men selv om man ikke var det, vilde det ikke være rimeligt her i Loven at give en saadan almindelig Generalbemyndigelse, som her er forlangt. — Ændringsforslaget under Nr. 65, vedrørende Afstiftelsen af Oberstlieutenantisshargen, er en Følge af vor Stilling til Spørgsmaalet om Regiment eller Halvbrigade. — Ændringsforslaget under Nr. 71 vedrører Rammerne for de forskjellige Baaben, og jeg tror ikke jeg behøver at komme nærmere ind herpaa. Der er ikke nogen Forskjel mellem de to Mindretal, nemlig de to Mindretal uader Nr. 27 og Nr. 16. Forskjellen her er mellem det Mindretal, som repræsenteres af den ærede Ordfører og Flertallet under Nr. 4, idet vi have kunnet være enige med de ærede Medlemmer, der følge det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds om i denne Sag at stille samme Forslag. Vort Forslag er en Følge, dels af vor forskellige Stilling til Spørgsmaalet om Regimentsinddeling eller ikke, og dels af hele den Betragtning, vi gjøre gjældende med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorvidt man kan faae det tilstrækkelige Antal af værnepligtige Befalingsmænd eller ikke, og Forslaget er desuden en væsentlig Gjentagelse af, hvad der bestandig er opstillet fra Flertallets Side heri Salen. Jeg finder ikke nogen Anledning til nu at komme nærmere ind paa det i Detail, da det vistnok af Bemærkningerne i Betænkningen og af selve Forslagets Natur vil være ærede Medlemmer indlysende, at disse Forslag, som vi have stillet, staa og falde med hele den Betragtning, som vi have gjort gjældende om Hærens Forsyning med Befalingsmænd. Hertil kan jeg indskrænke mig for Diebliffet.

Berg: Jeg skal ogsaa henholde mig til nogle enkelte Punkter i det Afsnit, hvorom der her er Tale, idet jeg for flere Punktets Bedkommende kan henholde mig dels til den ærede Ordfører og dels til den ærede sidste Læser (Solsstein-

Ledreborg). Der bliver saaledes kun enkelte Poster, som jeg paa egne og nærmeste Meningsfællers Vegne skal omtale. Der er nu først Forslaget om Fodfolkets Uddannelse. Der ere vi gaaede med til at sætte 6 Maanedes, hvorimod Mindretallet, som den ærede sidste Læser førte Ordet for, egentlig, naar vi tage Gjennemsnittet, har sat $5\frac{1}{2}$ Maaned eller knap $5\frac{1}{2}$ Maaned, idet de ville have Halvdelen af dem, der ikke blive Befalingsmandselever, til at gaa hjem som Skytter i den sidste Maaned. Jeg skal imidlertid sige, at det er et Punkt, som muligvis kan bringes under nærmere Overveielse siden, idet ogsaa jeg har hørt den Række fremsætte, at, saafremt der blev stærkere Rædres, vilde det kunne staa i Forbindelse med en Vægling paa et andet Punkt, og saa kunde den første Uddannelsesetid mulig indskrænktes til 5 Maanedes. Jeg skal imidlertid indrømme, hvad den ærede Ordfører fremhævede, at, ser man bort fra det Finansielle, turde det muligvis være en overordentlig daarlig Tjeneste at gjøre Mandskabet at forlange det anstrengende Arbejde af dem i 5 Maanedes, som de nu bruge 6 til; det turde være meget sandsynligt, at det vilde blive for strengt. Selv om man fra et militært Standpunkt siger: Nu have vi Befalingsmandskab nok til en saa forceret Uddannelse og til en saa omhyggelig Besørgelse af Enkelmandsuddannelsen, at vi kunne afdorte Liden, turde det mulig være, at ogsaa dette kunde for en anden Betragtning give Grund til at frygte for en Overanstrengelse af Soldaterne. Det er derfor et Spørgsmaal, som jeg tror fortjener Overveielse af mange Hensyn, hvorvidt det vil være rigtig at indøefomme de isørigt fremsatte militære Ønsker om en volig Uddannelse paa 6 Maanedes. Nu skal jeg ikke negte, at der tidligere har været fremsat Forslag om 5 Maanedes og til andre Tider fra Ministerbordet om 7 Maanedes. Dette er et Mellemsforslag, og det kunde vel være, at den første Uddannelsesetid, der varede nogle flere Uger, vilde være at foretrække for flere Indkaldelser. Denne Betragtning, siger jeg, har man navnlig stærkt fremhævet fra den Side, hvortil jeg helder, og den tror jeg ogsaa er rigtig. Nu skal jeg ikke negte, at den Opfattelse, at det kunde være ønskeligt, om der var en Maade, paa hvilken man kunde vise Skytteforeningerne nogen Smøbekommen i Hæren, har noget tiltalende ved sig. Jeg har hørt den overveie, allerede først ved Hærløvens Tilbliven i 1866—67, og jeg har tidt hørt fremsætte Forslag og set fremsat Betragtninger angaaende dette Spørgsmaal; men endnu forekommer det mig, at det ikke er lykkeligvis Bennerne af denne Række at finde et nogenlunde praktisk Forslag i den Henseende, og det Forslag, her fremsattes, turde muligvis være ikke lidet upraktisk. Naar ærede Medlemmer sige, at til Oktober vilde de lade de bedste Skytter, Halvdelen af dem, der ikke ere tagne til